

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

vt Deum fontem viuu[m] in nobis inueniamus. 70

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

Oratio.

O Domine Deus meus, obsecro te per merita benedictæ humanitatis tuæ, per gaudiosum humanum spiritum tuum, per sanctissimam animam tuam sacratissimumque corpus tuum, permitte sanctissimam, benedictam & dulcissimam diuinitatem tuam lucere in animam, corpus & spiritum meum, & omnes hostes tuos expelle & eijce a me, meque laua in preciosissimo sanguine tuo, & fac me viuere in te. O vita animæ meæ, da mihi nunc viuere in amore tuo ad gloriam tuam. O lumen animæ meæ, respunde nunc mihi, & illumina me. O essentia essentiæ meæ, quæ creasti me, suscipe nunc misericorditer essentiam animæ meæ in diuinam essentiam tuam, in qua ab æterno fui. O pater, in manus tuas commendo spiritum meum, Amen.

Deuota animæ pro sui illuminatione gratiarum actio, & quomodo in anima sua quisque fontem diuinitatis inuenire & conseruare debeat.

Cap. LXX.

Indicauit mihi, o dilectissime, quidam ex peregrinis nostris viam aptissimam, compendiosam & internam ad regnum nostrum deducentem, in cuius viæ extremitate porta Sion, id est, nobilissima animæ portio consistit: que nimirum ex vna sui parte in regali æternitatis ciuitate iacet, ex altera vero in terra corruptibilis carnis. Si ergo per hanc viam ad æternum principium nostrum peruenire volumus ac desideramus, ab omnibus caducis rebus & transitorijs nos omnino denudare, propriamque naturam

KK iij turam

MARGARITAE EVANG.

turam frangere, & per hanc viam introvertere nos ipsos in intimum animæ fundū, atq; per portam Sion transire debemus. Equidē necesse non est, vt post hac in ariditate sit anima nostra. Etenim in fundo eius vena aquarū viuentium, & originalis fons diuinitatis, abyssalisq; diuinæ essentia puteus consistit. Quæ tamen aquarū rerū temporaliū luto adeo sunt obruta, vt omne fere genus vitiorū desuper excreuerit, ita vt iam omnino incredibile nobis sit, & persuaderi a nemine possit, viuū hunc fontem in nobis existere: idq; ob vitiorū zizania, quæ per naturam foras eruperunt excreuerūtq; vt sunt infidelitas, blasphemia, mendacium, detractio, murmuratio, inquietudo, desperatio, amaritudo, indignatio, irrisio, altercatio, rixæ, inuidia, amor & oblectatio creaturarum, ex quibus omnibus mala tristitia, & plures aliæ iniquitates, quas enumerare longum foret, oriuntur: quæ etiā pro dolor altissimis radicatae sunt in naturæ fundo, & in cordis intimo, vbi tres vires inferiores originale locum suum obtinuerunt, sub quibus septem peccata mortalia radices suas miserunt. Vires enim concupiscibilis tria sub se mortalia peccata continet, gulam videlicet, luxuriam & acedia. Irascibilis similiter tria, vt pote auaritiā, iram & inuidiam. Porro, sub ratione pudor consistit, cui etiā superbia adhæret, quæ omnia supra dicta vitiorū zizania velare & excusant nititur, eaq; velut sub corno inextricabiliter inuoluit, ita vt homo naturali ratione sua vti non possit. ¶ Sed vniuersa hæc vitia contrarijs virtutibus extirpanda sunt, vt pote charitate, sobrietate, castitate, strenuitate, paupertate, tranquillitate, pau-

LIBER III.

patientia & humilitate virtutum omnium base
 atque custode, & consequenter omnibus alijs mo-
 ralibus virtutibus. Etenim si intra nos puteus
 aquarum viuentium denuo aperiri debeat, dili-
 genter ac seriose terram cordis nostri effodere nos
 oportet. Si enim non satis alte foderimus, aqua
 scaturire non poterit, sed eam exterius infundere
 oportebit, quam tamen sic infusam aquam ter-
 ra citius imbibet, & perit. Ideoque per hanc a-
 quam omnes exteriores modi, & quicquid per
 quinque sensus intro recipitur, designantur, quæ
 quantumlibet pura sint, si in natura terrestri per-
 siterint, putrescunt ac foetent. Neesse itaque est,
 vt vltius fodiamus per terram cordis et animæ
 arenam vsque ad arenam puram, quæ est in
 essentiali illo purissimo fundo, in q̄ vena aqua-
 rum viuentium, & fons originalis atque abyssal-
 lis essentiæ diuinæ puteus consistit, quatenus sem-
 per venæ aquarum viuentium fluant, ne exteri-
 us aquam haurire cogamur, magis autem nosi-
 psi large fugiter manare proximisque nostris a-
 liquid impartiri queamus. ¶ **I**sta enim omni-
 bus insunt hominibus, quæ quicumque in seipsis
 deprehendunt, omne bonum & vitam æternam,
 plusque securitatis & veritatis in ipsis inueni-
 unt, quam omnes mundi doctores eos docere pos-
 sent. Qui biberit ex hac aqua, sitim rerum tem-
 poralium non patietur. Hæc nanque est aqua il-
 la, de qua dominus ait: Aqua, quam ego dabo
 ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternā.
 Et iterum: Qui credit in me, flumina de ventre
 eius fluent aquæ viuæ. Etenim aqua hæc tam dul-
 cis & pura, tantæque virtutis existit, vt omnem
 vitiorum, quam illa germinant, amaritudinem

KK v de-

MARGARITAE EVANG.

depellat: amq; fortis, vt cum potenter manat, om-
 niam naturam resistantiam euincat, superet, com-
 pescat: totumq; animę regnū & corporis terram
 perfluens, ipsa fecunda reddat. Denique hac est
 piscina illa, quę cum a spiritu sancto mouetur,
 animam cum omnibus viribus eius sanitati re-
 stituit. ¶ Porro, si fontem hunc conseruare &
 ne obstruatur cauere volumus, solidum fidei fun-
 damentum circa ipsum iacere debemus, & ma-
 more interiorum cogitationum extruere atque
 munire, quo videlicet memoria tam fixe & for-
 titer ad ipsum fontem stabilietur atque firme-
 tur, vt Deus in eam cum diuinis cogitationibus
 manare possit: carbunculo quoque, quatenus sci-
 licet intellectus ita ad eum firmetur, vt Deus in
 ipsum cum diuina cognitione fluere valeat. Et
 postremo, ossibus churneis, quo videlicet & ip-
 sa voluntas ita ad hunc fontem stabilietur, vt
 Deus in eam cum diuina charitate profluere
 queat. Sicque per amorosam vnionem sibi mu-
 tuo applicentur, vt ipse fons in altum ductus, in
 animę regnum manare possit, & rationem sim-
 plicem ac luminosam, concupiscibilem terre-
 nis rebus mortuam, irascibilem, mansuetam
 & humilem, & omnes affectiones apras ac or-
 dinatas, conscientiam puram, cor mundum, &
 omnem corporis terram fecundam reddere que-
 at. Denique quia preciosissimus est fons iste, cu-
 stodire, concludere & sauciati corporis domini
 nostri Iesu Christi tabernaculo tegere eum o-
 portet. Ipse namq; est firma petra, sine qua nulla
 virtutum structura consistere potest, et per quam
 omnes virtutes cunctaq; bona obtinentur ac con-
 seruantur.

Con-